

ชื่อหนังสือ: โรงแรมผี

ผู้แต่ง: อ.อรรถจินดา

สำนักพิมพ์: แสงดาว

ราคา: 480 บาท

ปีพุทธศักราช 2490

หลวงนฤบาลบุรีรัตน์ เดินทางไปจัดการที่นาที่ต่างจังหวัดและได้พบ สารทิ หญิงสาวสวยจากครอบครัวชาวนาที่ยากจน หลวงนฤบาลฯ พึงใจในรูปโฉมของสารทิ จึงบังคับซื้อตัวเธอมาจากพ่อแม่แล้วพาตัวสารทิกลับมาบ้านที่พระนคร

หลวงนฤบาลฯ ทั้งรักทั้งหลงสารทิ ถึงแม้เขาจะมีภรรยาหลายคน แต่หลวงนฤบาลฯ ก็ไม่รักใคร่มากเท่าสารทิ แต่สารทิก็เกลียดชังกลัวหลวงนฤบาลฯ เพราะหลวงนฤบาลฯ เป็นคนใจคอโหดเหี้ยม ชอบลงโทษบ่าวไพร่ที่ทำผิดด้วยวิธีการอันทารุณ เธอจึงไม่ยินดีเข้าหอกับหลวงนฤบาล หลวงนฤบาลโกรธมาก แต่ด้วยความรักจึงไม่ต้องการบังคับขืนใจสารทิ หลวงนฤบาลฯ เอาใจสารทิด้วยการพาไปบ้านตากอากาศที่บางละมุง โดยหวังว่าสารทิจะใจอ่อน แต่สารทิก็ปฏิเสธ หลวงนฤบาลฯ จึงลงโทษด้วยการผูกสารทิไว้กับซื่อคาให้อดข้าวอดน้ำหวังให้สารทิยอมรับรัก แต่สารทิกลับยอมรับการทรมานโดยไม่ปริปาก

ปั้น เสมียนหนุ่มเด็กในบ้านของหลวงนฤบาลฯ แอบรักและสงสารสารทิอยู่เจี๊ยบๆ ปั้นทนเห็นสารทิถูกทรมานจนตายไม่ไหว จึงคิดแผนให้สารทิหนี โดยบอกให้สารทิทำเป็นยอมรับรักและขอให้ส่งตัวเข้าหอตามประเพณี

สารทิบอกหลวงนฤบาลว่ายอมรับรักแล้ว หลวงนฤบาลดีใจมาก รีบปล่อยสารทิและนำเครื่องประดับนพเก้าชุดใหญ่มาให้เธอในฐานะเจ้าสาวของเขา แต่ในคืนนั้นเองปั้นได้พาสารทิหนีไป หลวงนฤบาลโกรธมาก นำกำลังออกตามหา โดยมี **เพิ่ม** ลูกน้องคนสนิทเป็นกำลังสำคัญ แต่ไม่ว่าจะทุ่มเทสักเท่าไรก็ไม่สามารถจับตัวสารทิและปั้นได้ เพราะมี **เทียม** เพื่อนรักของปั้นคอยส่งข่าวให้ปั้นกับสารทิหนีหลวงนฤบาลได้ทัน

ระหว่างการติดตามไล่ล่าตัวสารทิและปั้น หลวงนฤบาลประสบอุบัติเหตุรถคว่ำตกเขา ทำให้ขาข้างซ้ายพิการ เพิ่มพาหลวงนฤบาลกลับไปรักษาตัวที่พระนคร หลวงนฤบาลบาดเจ็บสาหัสรู้ตัวว่าอาจไม่รอด แต่จิตใจยังเปี่ยมด้วยความอาฆาต แม้ว่ากำลังจะตาย แต่หลวงนฤบาลผู้อำมหิต ก็ยังคิดหาทางจะแก้แค้นสารทิและปั้น หลวงนฤบาลสาบานว่าคนทรยศทั้งสอง รวมทั้งลูกหลานจะต้องทุกข์ทรมานอย่างสาสม ก่อนสิ้นใจ หลวงนฤบาลเรียกเพิ่มมาสั่งเสียให้ทำภารกิจลับอันหนึ่ง ที่จะต้องใช้เวลาถึงหนึ่งปีจึงจะสำเร็จ เมื่อเพิ่มทำสำเร็จ เพิ่มก็จะได้รับมรดกก้อนใหญ่เป็นรางวัล เพิ่มรับปาก

เมื่อหลวงนฤบาลสิ้นใจ เพิ่มนำศพของหลวงนฤบาลบรรจุใส่โลง โดยไม่ได้ทำพิธีทางศาสนา จากนั้นก็นำศพไปฝังในป่าช้า ทุกคนประหลาดใจ แต่เพิ่มอ้างว่ามันเป็นความประสงค์ของหลวงนฤบาลจึงไม่มีใครทัดทานได้ หลังจากนั้น เพิ่มก็ลอบขุดศพของหลวงนฤบาลออกไปอย่างลับ ๆ แท้ที่จริงแล้วภารกิจลับของเพิ่มก็คือ การโยกย้ายศพของหลวงนฤบาลไปประกอบพิธีอาถรรพ์ให้ครบ 7 ป่าช้า เพื่อหลวงนฤบาลจะกลายเป็นปีศาจที่ทรงพลัง และเมื่อศพผ่านพิธีครบ 7 ป่าช้า ก็นำมาเก็บไว้ในห้องลับในบ้านตากอากาศที่บางละมุง โดยเพิ่มได้ก่อกำแพงโอบกปูนทับแล้วเอารูปวาดของหลวงนฤบาลแขวนประดับไว้

สารทิและปั้นก็ต้องประหลาดใจอย่างยิ่ง เมื่อได้รับแจ้งว่า หลวงนฤบาลได้ทำพิธีกรรมยกบ้านตากอากาศที่บางละมุงให้กับสารทิ เพิ่มบอกสารทิว่า ก่อนสิ้นใจหลวงนฤบาลรู้สึกผิดที่ทำร้ายสารทิ จึงอยากจะไถ่บาป ปั้นและสารทิหลงเชื่อจึงตัดสินใจรับบ้านหลังนี้เอาไว้ แท้ที่จริงแล้ววิญญาณอาฆาตของหลวงนฤบาลยังรอคอยการแก้แค้นอยู่ทุกขณะจิต

ทันทีที่สารภีและปั้นเหยียบย่างเข้ามา หลวงนฤบาลตั้งใจลงโทษคนทรยศทั้งสองให้ตายตกไปตามกัน แต่สารภีนำเอาพระพุทธรูปเชียงแสนองค์ใหญ่มาด้วย เมื่อเธอเห็นรูปวาดของหลวงนฤบาล สารภีเกิดความหวาดกลัวเธอจึงให้ย้ายรูปนั้นออกไป แล้วประดิษฐานพระพุทธรูปเชียงแสนเอาไว้แทนที่ พระพุทธรูปองค์นั้นจึงประดิษฐานอยู่หน้าโถงศพของหลวงนฤบาลโดยบังเอิญ ทำให้ดวงวิญญาณของหลวงนฤบาลไม่อาจออกมาอาละวาดได้ จึงได้แต่บ่นความแค้นเอาไว้

ปีพุทธศักราช 2523

ปั้นกับสารภีให้กำเนิดลูกชาย **ปริญญา** และลูกสาว **ปัทมา** สารภีก็เสียชีวิตหลังจากคลอดปัทมา เมื่อปริญญาและปัทมาต้องเดินทางไปเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ ปั้นจึงชวน **เปลื้อง** น้องชายให้มาอยู่ด้วยกันที่บ้าน บางละมุง หลังจากเรียนจบกลับมาปริญญาเสนอให้ปั้นและเปลื้องเอาบ้านมาดัดแปลงเป็นโรงแรม เปลื้องก็เห็นดีด้วย เพราะภายในปีหน้าปัทมาก็จะเรียนจบ จะได้มาช่วยดูแลกิจการ ปริญญาลงมือตกแต่งบ้านให้กลายเป็นโรงแรมชั้นดี ทำบาร์เหล้าที่ห้องโถง ปริญญาย้ายพระพุทธรูปออกไปเพื่อความเหมาะสม ปั้นพยายามจะคัดค้านแต่ไม่สำเร็จ ในที่สุดก็ได้เปิดประตูให้วิญญาณชั่วของหลวงนฤบาลออกมาแก้แค้น

โรงแรมบางละมุงเปิดตัวอย่างสง่างาม แต่ในวันแรกที่เปิดกิจการ ฝนก็ตกกระหน่ำราวกับฟ้าพิโรธ **เจดโถม** เป็นลูกค้าคนแรกที่ฝ่าพายุฝนเข้ามา เธอเป็นสาวสวยจัด มีฐานะมั่งคั่งระดับเศรษฐี แต่ท่าทางร้อนรน เหมือนกับหลบหนีอะไรมา ปั้นและเปลื้องให้การต้อนรับเธอเป็นอย่างดี

แขกคนต่อมาคือ **เสี้ยเฟ็ง** เจ้าของกิจการเรือประมงและห้องเย็น เสี้ยเฟ็งสนิทสนมกับเปลื้องมานานบอกเปลื้องว่ามีนัดกับพ่อค้าจากพระนครมาเจรจาเรื่องซื้อเครื่องเรือ เสี้ยเฟ็งเห็นเจดโถมเป็นหญิงสาวสวยที่มาคนเดียวก็พยายามจะตีสนิทแต่เธอไม่สนใจ ไม่นานความจริงเปิดเผยว่า เจดโถมหนีออกมาจากบ้านของ **ปราโมทย์** สามีเพราะมีปากเสียงกัน ปราโมทย์เป็นคนขี้หึง เจ้าอารมณ์ แถมยังชอบทุบตีภรรยา เจดโถมทนไม่ไหวจึงต้องหลบข้าวของหนีมา

ไม่นานปราโมทย์ก็ตามมาทัน ทั้งสองทะเลาะกันรุนแรงโดยเสียงเพ่งร่วมด้วย ปราโมทย์ลากตัวเจ็ด โฉมให้กลับบ้าน แต่เปลื้องและปริญญาขวางเอาไว้ ปราโมทย์จึงกลับไปด้วยความโกรธแค้น เขาเชื่อว่าหากเขา รู้ว่าเจ็ดโฉมเป็นชู้กับเสียงเพ่ง เขาจะฆ่าเธอเสีย เจ็ดโฉมขบใจปึ้นและเปลื้อง เธอเข้าพักที่ห้องที่ชั้น 1 แล้ว ขอให้ น้อย เด็กรับใช้ทั่วไปของโรงแรมช่วยปลุกแต่เช้ามีดเพราะเธอรู้ว่าปราโมทย์ต้องกลับมาอีกแน่

กลางดึกคืนนั้น ปึ้นได้ยินเสียงคนลากเท้าหนักๆ ของใครคนหนึ่งชั้น 1 แถวๆ ห้องของเจ็ดโฉม เขาลุกออกมาดูแต่ไม่เห็นใครจึงกลับเข้าไปนอน เมื่อน้อยไปปลุกเจ็ดโฉมตอนเช้ากลับไม่มีเสียงตอบ น้อยตัดสินใจเปิดประตูเข้าไปก็พบกับภาพที่น่าสยดสยอง เจ็ดโฉมเสียชีวิตแล้ว ร่างกายไม่มีบาดแผลใดๆ นอกจากดวงตาที่เหลือกถลนราวกับคนที่หวาดกลัวจนสุดขีด

ผกก. ชิงชัย และ หมู่กรี ถูกตามตัวให้มาโดยด่วน แต่ไม่พบร่องรอยใดๆ นอกจากรอยเท้าที่ไม่ เท่ากัน คล้ายคนขาพิการด้านซ้าย แต่ในเมื่อทั้งโรงแรมไม่มีใครที่มีลักษณะอย่างนั้น ผู้ต้องสงสัยคนเดียวใน คดีนี้คือปราโมทย์ ชูฆ่าเจ็ดโฉมตั้งแต่เมื่อคืน ทางตำรวจจึงติดตามหาตัวปราโมทย์ต่อไป

พ่อค้าที่นัดหมายกับเสียงเพ่งเดือนนาคะทันหัน เสียงเพ่งจึงต้องพักอยู่ที่โรงแรมบางละมุงอีกคืน ด้วยนิสัยที่ชอบกินเหล้าเมาแล้วอวด คืนนั้นเสียงเพ่งคุยว่าตนเองพกเงินสดมาถึงแปดหมื่นเพื่อมาซื้อ เครื่องยนต์เรือแล้วกลับเข้านอนด้วยความเมา กลางดึกของคืนนั้น ปึ้นได้ยินเสียงคนลากเท้าดังขึ้นอีก คราวนี้เสียงดังมาจากทางห้องพักของเสียงเพ่ง เสียงเพ่งเองก็ได้ยินเช่นกัน เขาจึงออกมาดูแต่ไม่พบใครนอกจาก ปึ้นที่เดินผ่านไป

เช้าตรู่รุ่งขึ้น ร่างไร้ชีวิตของเสียงเพ่งก็ถูกพบในห้องนอน สภาพการตายเป็นแบบเดียวกับเจ็ดโฉม ไม่มีผิด ผกก.ชิงชัยมาชันสูตรแล้วพบว่าเงินแปดหมื่นบาทที่เสียงเพ่งนำมาได้หายไปด้วย ตำรวจสันนิษฐาน ว่าเป็นการฆ่าชิงทรัพย์ โดยฆาตกรที่ขาซ้ายพิการอีกเช่นเคย เนื่องจากมีของหาย ผกก.ชิงชัยจึงขอตรวจค้น ทุกห้องในโรงแรม ปึ้นขอตัวไปอาบน้ำ แต่ก็ต้องตกใจสุดขีดเมื่อเงินแปดหมื่นอยู่ในลิ้นชักเสื้อผ้าของคุณ ด้วยความกลัวว่าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นฆาตกร ปึ้นจึงไม่บอกตำรวจ เปลื้องมาพบเข้า เปลื้องเชื่อว่าปึ้นไม่ได้ เป็นคนฆ่าเสียงเพ่ง จึงช่วยซ่อนเงินเอาไว้จนพ้นจากสายตาตำรวจ

คืนนั้นตื่นกับเปลื้องเอาเรือลำเล็กออกไปกลางทะเล แล้วเอาหินถ่วงห่อเงินให้จมลงสู่ก้นทะเล ในคืนนั้น ผกก.ชิงชัยได้สั่งให้หมุกรีอยู่เฝ้าที่โรงแรม แต่หมุกรีกลับแอบหลับอยู่ริมหาด เมื่อตื่นมาในตอนเช้า หมุกรีก็ต้องตกตะลึงกับภาพที่เห็น ที่ชายหาดมีธนบัตรลอยมาติดอยู่เป็นพืด นับแล้วเป็นจำนวนแปดหมื่นบาทพอดี เงินนี้จะไปเป็นของใครไปไม่ได้ นอกจากเสียเฟ้ง แต่ที่ทุกคนสงสัยก็คือทำไมมันจึงลอยมาติดที่ชายหาดของโรงแรมนี้

ปราโมทย์ได้ข่าวว่ามีการฆ่าชิงทรัพย์เสียเฟ้งก็เดินทางมาที่โรงแรมทันที ปราโมทย์สงสัยว่าคนที่โรงแรมจะฆ่าเจดโถมเพื่อชิงทรัพย์เช่นกัน เพราะตอนที่เธอหนีมาจากเขา เธอเอาเครื่องเพชรทั้งหมดติดตัวมาด้วย ปราโมทย์กล่าวหาขึ้นกับเปลื้องจนมีเรื่องชกต่อยกับปริญญ์ ปราโมทย์หมดสติไป น้อยจึงเอาตัวไปนอนที่ห้องพักคืนนั้น

ปิ่นเริ่มสงสัยว่าเรื่องร้ายๆ ที่เกิดขึ้นกับเขาดูเหมือนมีใครจงใจทำให้เกิดขึ้น แต่คนคนนั้นคือใคร ใครคือฆาตกรลึกลับที่เดินลากเท้าในยามวิกาล ปิ่นไม่ยอมนอนพยายามเงี่ยหูฟังเสียงเดินลากเท้า เพื่อจับให้ได้ แต่สิ่งที่เขาได้ยินกลับเป็นเสียงหัวเราะอันเย็นเยียบของหลวงนฤบาล หลวงนฤบาลมาปรากฏตัวกับปิ่น แล้วบอกว่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นคือการแก้แค้น ทุกคนในครอบครัวของปิ่นและสารภีจะต้องพบกับความวิบัติ ปิ่นจะเป็นคนแรก ปิ่นตกใจมาก ในขณะเดียวกัน ป้าเจิม แม่ครัวก็บ่นเรื่องมีดหันเนื้อเล่มใหม่ที่หายไป

เช้าวันรุ่งขึ้น น้อยพบมีดเล่มนั้นปักอยู่กลางหลังปราโมทย์ ปิ่นกล่าวว่าหากข่าวแพร่สะพัดออกไปตัวเองจะตกเป็นผู้ต้องหา ปิ่นกับเปลื้องจึงช่วยกันซ่อนศพของปราโมทย์เอาไว้ในห้องน้ำ แต่จู่ๆ น้ำประปาก็มีปัญหา ทำให้ มัด ช่างประจำโรงแรมป็นท่อน้ำมาตรวจสอบเลยพบศพของปราโมทย์ แต่มัดจงรักภักดีกับปิ่น จึงไม่บอกใคร แลมอาสาเอาศพของปราโมทย์ไปทิ้งทะเลให้

ปิ่นกลับมาที่ห้อง หลวงนฤบาลมาบอกกับเขาว่า มัดรู้ความลับของเขาแล้วทางเดียวที่ปิ่นจะปลอดภัยก็คือปิ่นต้องฆ่ามัด ปิ่นปฏิเสธว่าเขาไม่มีวันทำ หลวงนฤบาลหัวเราะอย่างเย้ยหยันว่าปิ่นไม่มีทางขัดขึ้นได้ คืนนั้นหมุกรีแอบมาลาดตระเวนที่ชายหาด เขาพบกับมัดที่กลับมาจากการเอาศพไปทิ้ง

ก่อนที่หมู่กรีจะสอบสวนมัด ก็มีเสียงกรีดร้องดังขึ้นจากบ้านพักคนงาน ทั้งสองรีบวิ่งไปตามเสียงที่ห้องของมัด มัดและหมู่กรีเห็นปั้นกำลังจ้วงแทง ก้อน คนสวนที่นอนอยู่บนเตียงของมัดจนขาดใจ เมื่อมีคนมาเห็นปั้นก็วิ่งหนี หมู่กรีสังเกตเห็นว่าปั้นขาซ้ายพิการ ปั้นวิ่งไปได้ไม่นานก็ทิ้งมีดและสลบไป ปั้นโดนจับเปลื้องและปริญญาคอกใจมาก ปั้นพยายามบอกว่าหลวงนฤบาลเป็นคนทำแต่ไม่มีใครเชื่อ

ผกก.ชิงชัยควบคุมตัวปั้นไปดำเนินคดี แต่ระหว่างการเดินทาง วิทยุของหลวงนฤบาล เข้าสิงปั้นให้ทำร้ายร่างกายหมู่กรีแล้วหลบหนีไป ปั้นกลายเป็นผู้ร้ายฆ่าคนที่ตำรวจออกตามล่า เปลื้องกับปริญญาไม่เชื่อว่าปั้นจะเป็นฆาตกร แต่เมื่อมีหลักฐานให้เห็นคำดาว่าปั้นคือฆาตกรขาพิการ ผกก.ชิงชัยก็จำเป็นต้องตามจับปั้นมาลงโทษให้ได้ ระหว่างที่ปั้นหลบหนี หลวงนฤบาลออกมาปรากฏตัว เขาบอกปั้นว่าเขาจะทำให้ปั้นต้องหลบหนีอย่างทรมาณไปตลอดชีวิต ให้สาสมกับที่เคยหลบหนีเขามาก่อน ปั้นรู้ว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นที่บ่งชี้ว่าเขาเป็นฆาตกรนั้นเกิดจากน้ำมือของหลวงนฤบาล

ปั้นเขียนจดหมายเล่าความจริงทุกอย่างให้เปลื้องฟังและให้รื้อโรงแรมเสีย เปลื้องกับปริญญาไม่เข้าใจว่าปั้นต้องการอะไร ระหว่างนั้น มยุรี กับ มาริสา น้องสาวและ ป้าชื่น คุณป้าของเธอมาพักที่โรงแรม มยุรีหลงรักปริญญาหลังจากที่เขาช่วยเธอจากการจมน้ำ เมื่อมยุรีรู้ว่าทางบ้านของปริญญากำลังมีปัญหา เธอจึงตัดสินใจพักอยู่เพื่อช่วยเหลือเขา มีคนพบปั้นและส่งโรงพยาบาลบ้า เพราะปั้นเพื่อถึงผีหลวงนฤบาลว่าจะมาทำร้ายตน

ในวันที่เปลื้องและปริญญาจะไปหาปั้น หลวงนฤบาลก็สิงปั้นให้ฆ่าตัวตาย ศพของปั้นถูกนำกลับมาบำเพ็ญกุศลที่บ้าน ปริญญาคัดสินใจจะรื้อโรงแรมตามคำสั่งของปั้น ปริญญาโทรเรียก วิสูตร วิศวกรที่เป็นเพื่อนกันให้มาจัดการ วิทยุของหลวงนฤบาลเข้าสิงร่างเปลื้อง ให้เปลื้องขัดขวางการรื้อโรงแรม จนอาภัพหลานทะเลาะกัน หลวงนฤบาลสิงเปลื้องให้ปลุกปล้ำมยุรี ปริญญาเข้าห้ามจนผิใจกัน แจ่ม สาวใช้ที่เห็นเหตุการณ์แล้วเอาเปลื้องไปนินทาที่ถูกฆ่าตายในคืนถัดมา น้อยให้การว่าเห็นเปลื้องเดินลงไปที่เรือนคนใช้และลงมือฆ่าแจ่ม ผกก.ชิงชัยจับเปลื้องไปดำเนินคดี แต่เปลื้องกลับแย้งปั้นแล้วยิงกับตำรวจ จนถูกตำรวจวิสามัญตายไปในนาที่กลับขันนั่นเอง เช่นเดียวกับที่ปั้นเขียนเล่ามาในจดหมายว่าใครที่โดนหลวงนฤบาลสิงจะมีอาการเช่นนั้น

ที่โรงแรมมีสองศพตั้งเคียงกัน ท่ามกลางความเศร้าสลดของปัทมาลูกสาวของปั้น ที่เพิ่งเดินทางกลับมาถึงบ้านพร้อมกับวิศวกรที่มาเพื่อรื้อโรงแรม จากทุกสิ่งที่เกิดขึ้นทำให้ปริญญารู้เรื่องหลวงนฤบาล เขาบอกให้ปัทมาและวิศวกรได้รู้ แต่แทนที่จะหนีทั้งสามกลับตัดสินใจที่จะสู้ มยุรีตกลงใจที่จะร่วมชีวิตกับปริญญ ป้าชื่นและมาริสาก็กลับไปทิ้งมยุรีไว้กับปริญญ ดวงวิญญาณของปั้นปรากฏตัวขึ้นด้วยห่วงลูก เขาจึงยังคงวนเวียนอยู่เพื่อช่วยเหลือปริญญและปัทมา

วินาทีแรกที่หลวงนฤบาลได้เห็นหน้าของปัทมา หลวงนฤบาลก็ต้องผงะ เพราะเธอมีดวงหน้าเหมือนกับสารภีราวกับพิมพ์เดียวกัน แต่ถึงแม้เธอจะหน้าเหมือนหญิงที่เขารัก หลวงนฤบาลก็ตัดสินใจจะฆ่าปริญญและปัทมาตามคำสาบานที่เคยพูดไว้ก่อนตาย

ปริญญและวิศวกรเริ่มรื้อโรงแรม แต่ยังไม่ทันลงมือวิศวกรกับคนงานก็โดนหลวงนฤบาลเล่นงาน คนงานต้องสังเวชชีวิตไปหลายศพจนไม่มีใครกล้าอยู่ต่อ แทนที่วิศวกรจะกลัว คนบ้าดีเดือดอย่างเขายังแค้นผีหลวงนฤบาลเริ่มหลอกปัทมาไปฆ่า โดยสะกดให้ปัทมาผูกคอตาย ผีปั้นไปเรียกวิศวกรมาช่วยไว้ทัน

วันต่อมามีชายชราคนหนึ่งมาที่โรงแรม เขาคือเทียมเพื่อนรักของปั้น เทียมบอกว่าดวงวิญญาณของปั้นขอร้องให้เทียมมาช่วยลูกหลานของเขา ปริญญจึงรับเทียมเข้ามาอยู่ด้วยกัน หลวงนฤบาลหลอกเอาตัวปัทมาไปอีกด้วยการล่อลวง แต่พอเห็นหน้าที่เหมือนกับสารภีเขาก็จำปัทมาไม่ลง หลวงนฤบาลพาดวงจิตของปัทมาไปยังห้องลับแห่งหนึ่ง เป็นที่ๆ หลวงนฤบาลเคยจองจำสารภีไว้ หลวงนฤบาลเอาเครื่องนพเก้าที่เคยให้กับสารภีมาให้ปัทมาดู เมื่อปัทมาตื่นขึ้นก็พบว่ามียืนพเก้าชิ้นหนึ่งอยู่ในมือเธอ ปริญญพาช่างทองมาดูระบุว่าปัทมาเป็นงานเก่าแก่ตั้งแต่ยุครัชกาลที่ห้า

เทียมพา อาจารย์เดิม หมอผีมาช่วยปัทมา หลวงนฤบาลขับไล่อาจารย์เดิมไม่สำเร็จ อาจารย์เดิมช่วยปลดปล่อยวิญญาณของเจด โจนม ปราโมทย์ และเสี้ยแพ่ง ทั้งหมดบอกว่าวิธีกำจัดหลวงนฤบาลมีวิธีเดียวคือต้องหาร่างของหลวงนฤบาลให้พบแล้วทำลายเสีย วิศวกร ปริญญและเทียมจึงเดินทางไปหาศพของหลวงนฤบาลที่ป่าช้าวัดจันทร์แต่ไม่พบ ยิ่งสืบค้นก็พบว่า ศพของหลวงนฤบาลถูกเคลื่อนย้ายไปเรื่อย ราวกับว่ามีใครวางแผนเอาไว้อย่างรอบคอบ

เทียมเริ่มเอาใจถึงภารกิจพิเศษที่เพิ่มรับปากกับหลวงนฤบาลก่อนตาย จึงพาทั้งสองไปตามหาเพิ่มระหว่างนั้นหลวงนฤบาลพยายามพาดวงจิตของปัทมาไปอีกหลายครั้ง แต่ครั้งที่หายไปปัทมาจะได้เครื่องประดับนพเก้ามาทีละชิ้น และเธอจะอ่อนแรงลงทุกครั้ง อาจารย์เดิมให้ของขลังปัทมาใส่ ทำให้หลวงนฤบาลไม่อาจเรียกดวงจิตปัทมาไปได้ หลวงนฤบาลใช้วิธีหลอกล่อให้ปัทมาเอาเครื่องรางออกจากตัว ดวงวิญญาณของปิ่นคอยช่วยปัทมา แต่กลับถูกหลวงนฤบาลทำร้ายจนพ่ายแพ้ไป

เทียมตามหาทนายเพิ่มจนเจอ แต่ไม่ทันจะพาปริญญากับวิสูตรไปเจอ เพิ่มก็ถูกผีหลวงนฤบาลฆ่าตายเป็นการปิดปาก นุ่ม ภรรยาของเพิ่มมอบเอกสารเก่าๆ ให้ปริญญามีทั้งร่างพินัยกรรมและแบบแปลนการสร้างบ้านตากอากาศ วิสูตรพบว่ามันบางอย่างน่าสงสัย จึงขอพิมพ์เขียวไปศึกษา ส่วนในร่างพินัยกรรมระบุว่า เพิ่มมีหน้าที่ย้ายศพของหลวงนฤบาลจริงๆ แต่ไม่ได้ระบุว่าที่จะนำไปฝังคือที่ไหน

ท่ามกลางเรื่องร้ายๆ ก็มีข่าวดี ปริญญารู้จากมยุรีว่าเธอเริ่มตั้งครรภ์ เมื่อหลวงนฤบาลได้รับรู้วาทายาทอีกคนของปิ่นกำลังกำเนิดขึ้น มยุรีจึงตกเป็นเหยื่อคนต่อไป หลวงนฤบาลหาทางฆ่ามยุรีและลูก ด้วยการหลอกให้เธอเดินลงทะเล แต่มยุรีก็รอดมาได้ อาจารย์เดิมแจกตะกรุดวิเศษให้แล้วสั่งห้ามถอดเป็นอันขาด ขณะที่ทุกคนกำลังเป็นห่วงมยุรี ปัทมาก็หายตัวไปอีกสามวัน วิสูตรร้อนใจมากออกตามหาปัทมาจนแทบพลิกแผ่นดินแต่ไม่มีร่องรอย ปัทมาถูกพาไปอยู่ในห้องเก็บศพของหลวงนฤบาล หลวงนฤบาลให้ปัทมาสวมชุดเจ้าสาวพร้อมเครื่องประดับนพเก้าครบชุด แล้วบอกว่าเธอจะต้องอยู่กับเขาในนี้ตลอดไป

วิสูตรค้นพบสิ่งผิดปกติในแปลนก่อสร้างที่ในผนังด้านหนึ่งของโรงแรม วิสูตรกับพวกจึงทุบกำแพงทุกคนก็ต้องตกตะลึงเมื่อเห็นว่าด้านหลังมีทางเข้าห้องลับซ่อนอยู่ ห้องนั้นคือห้องที่หลวงนฤบาลเคยนำสารภีมาทรมาน เพิ่มได้นำศพของหลวงนฤบาลมาเก็บไว้ที่ห้องนี้ ปริญญากับวิสูตรบุกไปถึงห้องลับทั้งสองขัดขวางหลวงนฤบาลไม่ให้เอาดวงวิญญาณของปัทมาไป หลวงนฤบาลแค้นมากจึงประกาศจะทำลายชีวิตทุกคน ในที่สุดวิสูตรและปริญญาก็ช่วยกันทำลายโลงศพของหลวงนฤบาลพร้อมกับวิญญาณจนได้

โรงแรมบางละมุงกลับมาสู่สภาพปกติ ปริญญากับมยุรีได้จัดงานมงคลให้กับวิสูตรและปัทมาทุกคนอยู่อย่างมีความสุขตลอดไป

พระท่านและคนเฒ่าคนแก่เคยบอกไว้ว่า... ช่วงเวลาก่อนตายเป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดสำหรับกำหนดได้ว่าจิตของเราไปที่ไหนในภพภูมิหน้า

หาก**สวามนตร์**ก่อนตาย ดวงจิตก็จะสงบ ได้ไปอยู่ในที่ที่ดีๆ

หาก**อาฆาต**ก่อนตาย ดวงจิตจะเต็มไปด้วยแรงอาฆาต มีแต่ความทรमान ไม่ได้ไปผุดไปเกิด สร้างเวรสร้างกรรมต่อกันไปไม่มีที่สิ้นสุด เหมือน**หลวงนฤบาล**กำลังทำอยู่

การที่เราไม่ได้ทำอะไรดังที่เราปรารถนาทุกอย่าง ไม่ได้แปลว่าคนอื่นผิดแล้วเราต้องคิดแค้น เราควรคิดว่าของนั้นไม่ใช่ของเรา ถึงตายก็ไม่ใช่ของเราอยู่ดี หากเรา**ปลง**ได้ เรื่องก็จบได้สวยงามขึ้น...**จริงไหม?**